

Publicerad 2009-12-22 13:11 av Gigi

Skrev denna i mina unga år, hittade den delvis nedklottrad i en gammal dagbok.....

Jag undrar

Varför byter årstiderna skepnad,
varför finns det dagar och nätter?
Varför springer framtiden, mot mig
varför finns idagar och morgondagar, så säg

Vart skyndar sig denna världsmaskinen?
då alla vägar bara leder mot intet
Detta skyldiga hundrade flyger fram
i spåren, blod, aj och besvikelse jag fann

Bland molnen snurrar flygplanen,
jag bor på jord i stenålderns tid
Bär på stenar, lägger på hög, i rad
jag, den nya tidens slav

Inget hamnar på sned eller blir över,
kan hända jag bygger nya torn
Bland gråa stenar längtar jag efter en blomma så röd
I min hand, blomman blir grå, utan glöd

Ty den som bär tunga stenar
klaras ej den tunna lätta blomman mer
Dumma tankar, här växer ju inga blommor
Detta är en förbannad värld, endast döld död bor

Jag ser solens ljus endast få gånger,
det svarta mörkret är min vän
I mitt ansikte har rosten bleknat,
jag har min egen moder motvilligt ersatt

I mina trötta ögon brinner tårar
som de utan värld tittar mot sitt inget

Här finns inga svar på mina varför,
döden sitter stolt över livet
Mitt fängelse har tjocka väggar, dör aldrig ut
Ingens andetag, skulle jag säga Gud, nu är det slut

I intet skriker jag ut mina ord!

På mina knän, ber inte mer!

Är jag inte människans barn?

~~Är jag en annan, mindre, av sämre garn?~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gigi med Poeter.se id #524 innehar upphovsrätten